

VITI I RI NË KOSOVË

Gjyshja rrinte e trishtuar pranë dritares. Këtë vit ajo do ta pres vitin e ri vetëm. Vajza e saj me nipër e mbesa që jetojnë shumë larg në Zvicër, nuk do të vijë këtë Vit të Ri.

Mirëpo gjyshja është akoma e fortë, dhe atë e forcon shpresa e madhe se një ditë do të zhurmojë e tërë shtëpia dhe oborri nga nipërit e mbesat që do të kthehen përsëri në prehrin e saj.

Papritmas u ngrit nga stoli i saj i zakonshëm, dhe nisi të përgatiste një darkë modeste për këtë natë të lumtur. Mirëpo kur mori drutë që ishin të grumbulluar pranë murit të dera e hyrjes, ajo pa se ishin të lagëta dhe nuk vazhdoi më tepër për darkën që mendoi.

Ajo mori një tas me qumësht që ta pinte ngadalë. Duke u kthyer të ulur në stolin e saj, pengohet nga macja që sillej rreth këmbëve. Gjyshja bie mbi stolin e saj dhe e lëndoi gishtin e dorës së djathtë.

Atëherë gjyshes iu shtua edhe më tepër dhimbja në shpirtin e saj të vetmuar, i shkuan pika loti në faqet e saja të rrudhura.

Ashtu e trishtuar shkoi në shtratin e saj për të pushuar dhimbjet e saja të shpirtit dhe të trupit.

Sapo ra në shtrat, i mbylli sytë dhe e pa vajzën e vet me vathët e saj të bukur në vesh, krejt e vogël, e cila filloi ta përkëdhelte dhe duke i folur me zë të ulët e të butë:
- Të dua nënë !

Po sa e lumtur ishte gjyshja në këto momente.

Papritmas e zgjoi një zhurmë në shtëpi. Ajo me sy të mbyllur dëgjonte të qeshura, krisma në dysheme, dikush rrëzohej dikush ngrihej.

Një erë e këndshme vinte nga zjarri i fortë i oxhakut. Hapi sytë dhe para saj pa një përrallë të vërtetë zanash. Hapi sytë më tepër për të parë dhe ajo pa se në mes të dhomës qëndronte bredhi i vitit të ri i stolitur me dhjetëra lloje letrash e dekore tjera me ngjyra të ndryshme.

Kur nipërit dhe mbesat panë gjyshen që i shikonte me habi e gëzim i thanë njëzëri:

- Ne jemi këtu. Ti e di që ne të duam shumë e dashur Gjyshe!